

TÌM HIỂU SÁCH SAMUEN QUYỀN I

Chúng ta bắt đầu học hỏi những cuốn sách về các vương triều. Hãy nhìn sơ lược về sáu cuốn trước mặt chúng ta:

- 1 Samuen – sự lựa chọn của con người – Sa-un
- 2 Samuen – sự lựa chọn của Thiên Chúa – Đavít
- 1 Các vua – Solomon và Israen
- 2 Các vua – Các vua của Israen
- 1 Sử Niên Biên – Solomon và Đền thờ
- 2 Sử Niên Biên – Các vua và Đền thờ.

Lịch sử hoàng gia bắt đầu với sách Samuen. Giai đoạn cai trị dài của các thủ lĩnh kết thúc với Samuen. Khi Samuen lên nắm quyền dân chúng ở trong một tình trạng thật tồi tệ. Họ thực sự từ chối Chúa, và chúng ta nghe họ kêu la đòi cho được một vị vua đầu tiên (I Sam 8:4-7). Cuốn sách này bắt đầu thời kỳ năm trăm năm của các vua Israen (khoảng 1050-586 B.C).

Những biến cố ghi lại trong 1 Samuen bao gồm một thời kỳ khoảng 115 năm từ thời thơ ấu của Samuen qua thời gian hỗn loạn của Sa-un tới khởi đầu sự cai trị của vị vua mà Thiên Chúa tuyển chọn, Đavít. Trong đời sống cá nhân của ba nhân vật này cuốn sách cho chúng ta một bức hoạ đồ phóng đại của thời kỳ đó. Samuen là vị thủ lĩnh cuối cùng; Sa-un là vị vua đầu tiên. Ký sự còn đưa chúng ta đến thời gian khi Vua Đavít đã sẵn sàng thiết lập nền quân chủ bền vững và Chúa đã sẵn sàng thiết lập ngai báu bền vững cho Đavít (Tv 89).

Cuốn sách này có thể phân chia làm ba phần theo ba nhân vật chính của nó – Samuen (1-9); Sa-un (8-15); và Đavít (16-31). Lịch sử trong cuốn sách được trình bày cho chúng ta trong cái vỏ lõi cuốn của tiểu sử các nhân vật. Mỗi người giống như một câu chuyện thật.

Ai trong chúng ta đã biết và yêu những câu chuyện được ghi chép trong 1 Samuen từ hồi còn bé. Có ai mà không biết câu chuyện của bé Samuen (C.3), và Đavít và Gôliát (C.17), và tình bạn của Đavít và Giônathan (C.18)?

Cuốn sách này, dĩ nhiên, dùng tên của nhân vật xuất chúng, Samuen, để đặt tên cho nó. Có lẽ ông Samuen viết phần lớn cuốn sách cho đến chương 24, Nathan và Gát viết nốt phần còn lại (1Sb 29:29).

35-SAMUEN, NGƯỜI TẠO VUA

(1 Samuen 1-7)

Samuen – tên của Thiên Chúa” là nghĩa của tên ông. Cuốn sách mở ra với ghi chép về bà Anna, mẹ của Samuen, cầu nguyện để xin Chúa cho một đứa con trai để tụy Chúa xử dụng. Samuen, vị thủ lĩnh cuối cùng, là câu trả lời cho lời cầu xin đó. “Còn đứa trẻ thì phụng sự Đức Chúa” (1Sam 2:11,18).

Qua cuộc đời thương thọ và hữu ích ông là người của Chúa. Trên tất cả ông là người của đời chiêm niệm (a man of prayer). Cuốn sách đầu tiên mang tên ông này là tài liệu sống động tuyệt diệu về chỗ đứng và quyền lực của lời cầu nguyện. Ông đã là một cậu bé cầu nguyện (3;1-9); ông mang lại chiến thắng cho dân qua lời cầu nguyện (7:5-10); khi quốc gia muốn có vua, ông cầu xin Chúa (8:6); cầu thay nguyện giúp là chìa khóa của đời ông (12:19-23).

Vào thời kỳ tối tăm và hỗn loạn của Israen mà chúng ta nghe lời cầu xin tha thiết từ môi miệng của một người phụ nữ có đức tin đơn sơ, Anna. Bà xin Chúa cho một đứa con trai mà bà sẽ hiến dâng nó cho việc phụng sự Chúa (1Sam 1:9-19).

Khi Samuen được sinh ra, Anna mang con tới Lều Tạm tại Silô. Mặc dầu sự hư hỏng của chức tư tế thật kinh khủng, Samuen vẫn được bảo vệ và lớn lên trong sự kính sợ Chúa (1:24-28; 2:12-26; 3:1-21).

Eli vừa là thầy cả vừa là quan án lúc đó. Ông cai trị bốn mươi năm. Ông là một người cha nuông chiều con cái và kết quả là hai con trai của ông, Khópni và Pinkhát, đều là tư tế, được làm

công việc một cách bất xứng. Kết quả là luân lý bị thoái hóa và Chúa đã cảnh báo Êli về sự suy sụp của nhà ông.

Nấm mốc mọc trên cây thường rất lâu không được khám phá ra. Bên ngoài mọi cái có vẻ ngon lành; nhưng khi cây thỉnh linh gãy đổ, tình trạng thực của cây mới được nhìn thấy. Israen phạm tội rất lâu rồi. Cuối cùng thảm họa vô tiền khoáng hậu đã xảy đến vào thời kỳ này (C.4).

Trong cuộc xâm chiếm kế tiếp của kẻ thù, Israen bị thua quân Philitinh, và Hòm bia đã bị cướp mất và các con trai của ông Êli bị giết chết (C.4).

Đây là lần đầu tiên quân Philitinh được nhắc đến kể từ chương 13-16 của sách Thủ lãnh. Thời nô lệ bốn mươi năm (TI 13:1) có vẻ như chấm dứt trong những ngày của Samuen (1 Sam 7:13-14), khoảng hai mươi năm của thời kỳ ông làm thủ lãnh. Trận chiến với kẻ thù xảy ra khoảng bốn dặm về phía tây bắc của Giêrusalem.

Quân Philitinh kẻ thù mạnh mẽ của Israen sống dọc bờ biển phía tây nam. Có lẽ họ hành động trở lại nguyên nhân bởi cái chết của Samson. Trận chiến không lâu sau đó nghiêng về phía kẻ thù. Israen tự hỏi tại sao Chúa bỏ họ. Trong khi họ chống lại Chúa thì họ lại xin Chúa chiến đấu cho họ (C.7)

Chúng ta không thể thắng trận trong khi chúng ta chiến đấu chống lại Chúa! Ngoài những nguyên nhân trực tiếp, chống lại TC là lý do gốc cho những cuộc chiến bi thảm ngày nay. Văn minh nói chung không phải luôn luôn hay trước tiên tìm vinh quang và thánh ý Chúa. Mọi quốc gia đều bị rớt với bài thi này. Các nước văn minh đã thất bại, khi họ tiến hành chiến tranh, nhất định họ sẽ thất bại nếu bao lâu Chúa còn bị gạt bỏ ra ngoài.

Mặc dầu đời sống này là một cuộc chiến đấu, nó có thể luôn luôn là một cuộc chiến thắng nếu chúng ta đầu quân dưới cờ của Vị Thủ lãnh ơn Cứu độ của chúng ta và lấy ý Ngài làm ý chúng ta. "Chúng ta toàn thắng nhờ Đấng đã yêu mến chúng ta" (Dt 8:37).

Hòm bia của Thiên Chúa đã là vật thay thế tồi dở cho Thiên Chúa của Hòm bia. Rất nhiều người nghĩ rằng khi họ mang những biểu tượng tôn giáo hay thực hành những nghi thức tôn giáo hay dâng cúng tiền của cho những việc bác ái họ sẽ được an toàn. Họ nghĩ rằng những thứ đó là bùa hộ mạng sẽ mang lại chiến thắng cho họ. Bạn có thí dụ điển hình nào minh họa cho điều vừa nói không?

"Đường cùng của con người là cơ hội của Thiên Chúa!". Mặc dầu lúc ấy sự mất mát thật khủng khiếp, nhưng Chúa sẽ dùng nó để biến nên điều tốt đẹp. "Có biết đâu niềm vui đã nằm trong thiên tai" (Lời Nguyễn Đình Toàn trong Bài Tình Khúc thứ nhất của Vũ Thành An). Qua Samuen Chúa sẽ cung cấp (1) sự giải phóng khỏi tay người Philitinh, (2) chuẩn bị cho vương quốc, (3) một đền thánh thay thế cho nhà tạm ở Silô, (4) và một hàng tư tế tốt hơn.

Samuen là thủ lãnh cuối cùng, là ngôn sứ đầu tiên, là sáng lập viên của nền quân chủ. Bên cạnh đó, ông thành lập trường huấn luyện ngôn sứ, một loại chủng viên. Thành tích của nhân vật vĩ đại này không thể chê vào đâu được. Rất khó tìm được một việc làm lỗi nào nơi ông.

Chúa luôn ban cho chúng ta cái tốt nhất chúng ta muốn lấy, vì lòng thương xót Chúa tồn tại đến muôn đời. Chúng ta là con người tự do. Chúng ta có thể tự lựa chọn lấy cho mình; nhưng chúng ta có thể run sợ nhận lấy hậu quả của nó. Chúng ta phải chọn cái tốt nhất của Chúa hay của riêng chúng ta.

"Đức Chúa tiếp tục hiện ra ở Silô" (3:21) Chúa lại thăm viếng Silô! Vì Silô đã bị bỏ hoang. Đọc Thủ lãnh 21:19-21. Nơi thờ phượng bị biến thành nơi lễ hội và nhảy nhót. Silô là nơi đặt nhà của Chúa từ những ngày của Giôsuê tới Samuen. Đavít dời nó về Giêrusalem. Hòm bia bị lấy đi bởi người Philitinh khi Samuen còn nhỏ và từ đó Silô không còn là nơi quan trọng nữa (4:3,11).

Cái gì mang lại sự hồi phục này? Ba cái:

1. Người mẹ cầu khẩn, chương 1
2. Dân chúng tự chế, chương 2
3. Ngôn sứ trung thành, chương 3

Chúng ta cần một nhóm Kitô hữu biết cầu nguyện, một dân biết cảm nhận nhu cầu cần có Chúa, và một nhà giảng thuyết được thánh hiến để mang đến sự phục hưng. Dưới quyền cai trị của người Philitinh Israen không có một trung tâm thờ phượng nhất định. Samuen trưởng thành và nhận lấy vai trò lãnh đạo mà ông được sinh ra để đóng. Dấu hiệu hy vọng đầu tiên sau một thời gian dài nổi loạn và thua trận của Israen là cảm thức cần Chúa của họ. Họ kêu cầu Đức Chúa. Người Do thái sẽ làm như vậy lần nữa trong tương lai (Giacaria 12;10-11) khi ĐKT đáng họ đã đắm thâu qua trở lại thế gian này và mặc khải chính Ngài cho dân Ngài.

Chúa không thể làm gì cho người không thấy mình cần cái gì cả. Ngài thương hại cho người ấy. Có những người nghĩ rằng họ “all right”.

“Well” ông Samuen nói. “if you really mean business, you’ve got to show me. Hãy làm đi. Hãy chứng minh coi. Làm thế nào? Loại bỏ các thần ngoại bang” (7:3). If you mean business, God will mean business. Nếu muốn làm ăn, Chúa sẽ làm ăn. Tôn giáo không phải chỉ là chuyện liên quan đến cảm xúc nhưng còn liên quan đến ý muốn nữa.

Chúng ta dễ dàng nói hươu nói vượn, nhưng sống theo điều chúng ta nói lại là một chuyện khác. Chúng ta thường thề hứa với Chúa mà không bao giờ giữ lời. Buồn biết bao khi đời sống chúng ta la lên, “đồ nói dối” đối với những lời miệng chúng ta thốt ra.

Dân chúng bắt đầu than khóc và Samuen chộp lấy cơ hội kêu gọi họ trở về với Chúa và loại bỏ các ngẫu tượng. samuen dựng một bàn thờ và gọi nó là Evenhaêde (7:12). Có nghĩa là “tảng đá cứu giúp”. ĐKT sự vinh thắng của chúng ta được gọi là tảng đá cả trong Cựu cũng như Tân ước (Danien 2:35; Máthêu 21:42).

Trong một câu ngắn chúng ta thấy câu chuyện về việc xét xử của ông. Nhà ông ở tại Rama. Từ đó mỗi năm ông đi một vòng Béten, Ghingan, Mitpa, xét xử và điều hành công việc cho dân (7:15-17). Chúng ta thấy các nhà truyền giáo ngày nay cũng làm như vậy. Họ chọn một chỗ làm trung tâm để ở và đi tới các vùng phụ cận.

Samuen thiết lập một trường huấn luyện ngôn sứ tại nhà ông ở Rama. Đây là khởi đầu của ‘chức vụ’ ngôn sứ hay tiên tri. Khi Hòm bia bị lấy mất, các tư tế bị phân tán các nơi. Đó là lúc Samuen lui về nhà ông tại Rama. Qua Samuen Chúa giới thiệu một đường lối mới để đối xử với Israen. Ngài kêu gọi những ngôn sứ qua họ Ngài nói với dân. Với Samuen mà chức vụ ngôn sứ trở thành một phần rõ ràng trong đời sống của dân Israen. Samuen tụ họp các nhóm như ông gọi là con của các ngôn sứ. họ có thể tìm thấy tại Silô, Ghingan, Béten, Samaria và Rama (đọc Acts 3:24)

Sứ vụ lớn lao nhất của samuen là sự tổ chức vương quốc. Những bộ lạc độc lập bây giờ đang được tổ chức thành một quốc gia. Để sống sót giữa những quốc gia mạnh mẽ khác Israen phải trở thành hùng cường. Họ coi thường Chúa và từ chối vâng theo những huấn lệnh Ngài nên Ngài cho phép Samuen tìm cho họ một ông vua. Họ muốn “giống như tất cả các dân tộc khác”. Chúa muốn họ không giống các dân tộc khác. Trong Đệ nhị luật 17:14-20 Chúa tiên báo rằng Israen sẽ có vua, nhưng Ngài không muốn họ trở thành độc lập khỏi Ngài.